

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НОВОМ САДУ
21 000 Нови Сад
др. Зорана Ђинђића 2

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НОВОМ САДУ
СЕКРЕТАРИЈАТ

Примљено: 30.8.2024		
Орг. јед.	Број	Прилог
01-	523/2	

- Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду -

**Предмет: Одговор на Приговор на одлуку о избору у звање и на радно место
асистента**

Дана 19.01.2024. године Изборно веће Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду је одобрило расписивање конкурса за радно место асистента, ужа научна област Филозофске науке, те утврдило следећи састав Комисије за избор у звање асистента: доц. др Никола Таталовић (председник комисије), проф. др Уна Поповић (члан комисије) и проф. др Жељко Калуђеровић (члан комисије). Дана 31.01.2024. године конкурс је расписан у листу *Послови*. На конкурс се пријавило четворо кандидата: мср Андрија Јурић, мср Ана Миљевић, мср Лука Кешелевић, мср Данин Вујичин. Комисија је ценила пријаве свих кандидата и написала Извештај којим се Филозофском факултету предлаже да радни однос заснује са кандидаткињом Аном Миљевић. Извештај Комисије је био на увиду јавности у периоду од 27.03.2024. до 11.04.2024. године. Дана 10.04.2024. године чланови Комисије обавештени су о приспећу Приговора на извештај Комисије о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање асистента који је Филозофском факултету упутио кандидат Андрија Јурић. Комисија за избор у звање асистента је размотрила поднесени Приговор кандидата Андрије Јурића и на исти дала Одговор на приговор на извештај Комисије о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање асистента дана 26.04.2024. године. Изборно веће Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду одржано у периоду од 28.06.2024. до 01.07.2024. године већином гласова донело је одлуку у прилог Извештају који је приложила Комисија за избор у звање асистента, односно одлуку да се радни однос за радно место асистента, ужа научна област Филозофске

науке, заснује са кандидаткињом Аном Миљевић и да се она изабере у звање асистента.

Дана 22.07.2024. године кандидат Андрија Јурић поднео је нови приговор Изборном већу - Приговор на одлуку о избору у звање и на радно место асистента. Комисија за избор у звање асистента је размотрила поднесени Приговор кандидата Андрије Јурића и даје одговор на исти како следи:

Приговор на одлуку о избору у звање и на радно место асистента кандидата Андрије Јурића је правно неодржив.

Извештај Комисије и одлука за избор у звање асистента су законити и правилни са потпуним и правилно утврђеним одлучним чињеницама и правилној примени материјалног права.

Наводи кандидата Андрије Јурића из поднесеног Приговора су неосновани, произвољни и нетачни, будући да су исти у очигледном нескладу са релевантним и утврђеним чињеничним основом образложеним у Извештају и правилном примени материјалног права. Наиме, Извештај Комисије за избор у звање асистента и донесена одлука садрже потпуно правилно изнету материјално правну аргументацију узету као основ за доношење исте.

Приговор кандидата Андрије Јурића Комисија сматра неоснованим у свим наводима, те остаје при анализама и закључку изнесеним у Извештају.

I

Поводом прве тачке Приговора на одлуку о избору у звање и на радно место асистента (у даљем тексту *други Приговор*), Комисија за избор у звање асистента сматра нетачном и неоснованом тврдњу кандидата Андрије Јурића да су кандидаткињи Ани Миљевић “бодови свесно додељени како међу кандидатима не би постојала превелика и уочљива дискрепанција у погледу броја радова и индекса компетентности, те како би се створио утисак да је кандидаткиња плоднији аутор него што заиста јесте” (други Приговор, стр. 3).

Комисија ову тачку сматра вишеструко проблематичном.

Прво, комисија стоји при томе да је бодовање свих кандидата пријављених на конкурс извешила сходно важећим Правилницима.

Друго, чак и уколико би стајала замерка кандидата Јурића у тачки 1. другог Приговора, дато никако не би водило закључку који кандидат Јурић износи, наиме, да би се тиме видело постојање “превелике и уочљиве дискрепанције у погледу броја радова и индекса компетентности”. Наведено не стоји из следећег разлога: чак и ако би се уважио дати приговор кандидата Јурића, разлика у броју објављених радова и индексу компетентности између њега и кандидаткиње Миљевић никако не би била “превелика и уочљива”.

Треће, комисија је и у Извештају потврдила да кандидат Јурић има више бодова од кандидаткиње Миљевић. Оба кандидата су показала завидну научну продукцију, што је Извештајем уважено и дата научна продукција је адекватно вреднована. Међутим, наведена предност у броју остварених бодова кандидата Јурића ни приликом сачињавања Извештаја, као ни у случају хипотетичког уважавања овога Приговора, није и не би била пресудна ни једина релевантна за одлуку Комисије каква јесте. Како стоји у Извештају, Комисија није одлучивала на основу једног критеријума, већ на основу свих релевантних и адекватно размотрених чињеница. Дакле, број бодова није био, нити би требало да буде једини фактор при доношењу одлуке Комисије.

Напокон, Комисија истиче да индекс компетентности и број објављених радова важећим Статутом нису дефинисани као обавезни критеријуми за избор у звање асистента. Према *Статуту Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду*: “У звање асистента Факултет бира студента докторских студија који је претходне нивое студија завршио са укупном просечном оценом најмање 8 (осам) и који показује смисао за научни рад. За асистента може бити изабрано и лице које је према претходним прописима стекло академски назив магистра наука из области за коју се бира у звање, коме је одобрена тема докторске дисертације и има смисла за наставни рад” (члан 130, тачке 12. и 13.).

Кандидаткиња Ана Миљевић и кандидат Андрија Јурић несумњиво показују смисао за научни рад, што је исказано у Извештају како кроз вредновање њихових научних радова, тако и кроз анализу рада сваког од кандидата. Дакле, комисија је

ценила смисао за научни рад ових и свих других пријављених кандидата и узела га у разматрање приликом писања Извештаја. Штавише, чланови Комисије још једном, као и у свом Одговору на Приговор на извештај Комисије о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање асистента (у даљем тексту *први Приговор*) кандидата Андрије Јурића, истичу да се кандидат Јурић није жалио на вредновање својих радова какво је изложено у Извештају.

Ипак, сам број објављених радова и индекс компетенције као такви нису обавезни услов за избор у звање асистента. У том смислу нема нити може бити аутоматизма у доношењу одлуке по моделу примата кандидата са највећим оствареним индексом компетенције, јер се одлука не доноси искључиво према квантитативним мерилима овог типа. Да је то случај, рад ове, али и било које друге комисије за избор у звање би био сувишан.

Чланови Комисије такође истичу да су оба кандидата студенти докторских студија Филозофије, чиме су испуњени и формално-правни услови задати наведеним ставовима Статута. Међутим, од свих пријављених кандидата једино је кандидаткиња Ана Миљевић имала претходног искуства у наставном и педагошком раду, што је и доказано приложеним студентским евалуацијама, и што је Комисија такође узела у обзир приликом доношења одлуке.

II

Поводом друге тачке другог Приговора кандидата Андрије Јурића, Комисија за избор у звање асистента сматра у потпуности нетачним, неоснованим, произвољним и непримереним примедбе из тачке 2. овог Приговора.

Комисија сматра непримереним довођење у питање непристраности и објективности проф. Жељка Калуђеровића као члана ове Комисије, како кандидат Јурић тврди, "Будући да Ана Миљевић и проф. Калуђеровић деле исто интересовање за античку филозофију..." (други Приговор, стр. 3). Заједничко научно интересовање није, нити сме бити разлог дискриминације било ког кандидата. Овакав став Комисије се не тиче, како тврди кандидат Јурић, истицања неке посебне ставке (други Приговор, стр. 4), већ се тиче целине научне сарадње између кандидаткиње Ане Миљевић и проф. Жељка Калуђеровића. Ова сарадња је управо вођена заједничким научним

интересовањем и као таква мора бити узета у целини — управо како сам кандидат Јурић истиче својим захтевом “... да се побројане ставке не смеју узимати само појединачно, већ као *целина* јер је реч о конкретном случају” (други Приговор, стр. 4). Управо у погледу на заједничко научно интересовање кандидаткиње Ане Миљевић и проф. Жељка Калуђеровића следе и остали примерени, уобичајени и пожељни облици научне сарадње, које кандидат Јурић неосновано и непримерено сматра за знак пристрасности и необјективности проф. Калуђеровића као члана ове Комисије.

Позивање на члан 23. *Кодекса о академском интегритету* и члан 30. *Основа за Кодекс о академском интегритету на висошколском образовању* (други Приговор, стр. 4) може имати било какав смисао и важење само уколико је недвосмислено утврђено оно што кандидат Јурић тврди позивајући се на члан 30. *Основа за Кодекс о академском интегритету на висошколском образовању*, то јест да у датом случају постоји сукоб интереса у виду “блиског пријатељства” (други Приговор, стр. 4). Очигледно је да се члан 30. *Основа за Кодекс* не односи на било какво пријатељство између колега, већ на такво “блиско пријатељство” које води у сукоб интереса. У супротном, морали бисмо закључити да су пријатељске везе између колега на факултетима непожељне, ако не и забрањене, а исти закључак би се пренео и на неговање пријатељских односа јер тим путем пријатељства постају блиска пријатељства.

Кандидат Јурић ничим није доказао постојање односа блиског пријатељства које би представљало разлог за сукоб интереса између проф. Жељка Калуђеровића и кандидаткиње Ане Миљевић. Напротив, износећи ове тешке оптужбе, а позивајући се на претпостављени проблематични однос који није потврђен, кандидат Јурић настоји да неоправдано доведе у питање како научни рад проф. Жељка Калуђеровића, тако и научни рад кандидаткиње Ане Миљевић. Неосновано изношење оваквог типа оптужби директно противречи тврдњи кандидата Јурића да су претходно ангажовање и претходно остварена сарадња са колегама пожељни као такви, те да је “сваки вид дискриминације недопустив” (други Приговор, стр. 4).

Уопште, у овој тачки свог другог Приговора кандидат Јурић се поставља врло непримерено, износећи тврдње и ставове које представља као беспоговорно истините, а за њих не даје доказе већ само сопствено мишљење и тумачење. Овакво поступање

представља непосредно неосновано каљање угледа и увреду части проф. Жељка Калуђеровића, што чланови Комисије сматрају неприхватљивим.

Чланови Комисије истичу следеће: како се примедбе које кандидат Јурић износи односе на уобичајену, па чак и пожељну академску праксу, отуда следи да уколико би Изборно веће уважило било који аргумент у погледу на тачку 2., тиме би Изборно веће довело у питање велику већину претходно проведених избора у звање који подразумевају чланство метнора, сарадника и колега у комисијама. Комисија истиче наведено зато што ретроактивно довођење у питање претходних избора у звање кандидат Јурић, како сам наводи, “не сматра непримерним”: „Желим да скренем пажњу Изборном већу и на Извештај комисије са другог избора у звање Ане Миљевић из 2018 године (Прилог 3). Не сматрам непримерним своје позивање на тај извештај, с обзиром да је састав Комисије био већински исти као и на актуелном конкурс: проф. др Жељко Калуђеровић, проф. др Уна Поповић и доц. др Мина Ђикановић. Дакле, два од три члана су иста, те је предложен и исти кандидат“ (други Приговор, стр. 2).

Са оне стране примерености и правног основа довођења у питање претходних избора у звање, Комисија сматра да уколико би се уважио и један од аргумената у тачки 2. овог Приговора, то би захтевало да таква општа воља Изборног већа потом буде изражена изменом релевантних правних аката који би такво опште мишљење морали учинити општеважећим правилом. Комисија у погледу наведеног нема мишљење и не износи став. Како важећом правном регулативом није забрањено да се ментори, сарадници и колеге нађу у позицији чланова комисије за избор у звање неког кандидата, нити је у том смислу предвиђена процедура било које врсте, Комисија је поступала у складу са важећим правилима и нормама.

III

Поводом треће тачке другог Приговора кандидата Андрије Јурића, Комисија за избор у звање асистента сматра да је, насупрот тврдњама кандидата Јурића у другом Приговору, у потпуности одговорила на све тачке његовог првог Приговора. Комисија истиче да не стоји тврдња кандидата Јурића да комисија “избегава да адресира суштину Приговара” (други Приговор, стр. 6), нити да стоји следећа тврдња: “Постаје јасно да комисија у свом Одговору настоји изборном већу замаглити суштину

приговора понављањем формулације о ‘постојању правног основа’...” (други Приговор, стр. 6).

Комисија се слаже са тврдњом кандидата Јурића у тачки 3. другог Приговора да избор у звање није само правни поступак, те да постојање правног основа представља почетни и елиминациони услов у том поступку (други Приговор, стр. 5). Но, прва тачка првог Приговора је директно доводила у питање правни основ кандидаткиње Миљевић у погледу на могућност избора у звање асистента цитирајући низ одредби из *Закон о високом образовању* и допуне Закона (први Приговор, стр. 1-3). Прва тачка првог Приговора есплицитно доводи у питање одлуку Комисије у погледу на правни основ, што је очигледно позивањем кандидата Јурића на *Закон о високом образовању* и допуне истог Закона, а кандидат Јурић то истиче у закључку свог Приговора као једну од неправилности (први Приговор, стр. 4). Да суштина прве тачке првог Приговора неоспорно доводи у питање правни основ за запослење кандидаткиње Миљевић види се и по томе што је кандидат Јурић уложио приговор Покрајинском секретаријату за високо образовање и научно истраживачку делатност (први Приговор, стр. 4; Прилог: 1. Молба за давање мишљења Покрајинског секретаријата упућена Министарству просвете, од 2. априла 2024.).

Комисија сматра нетачним и непримереним тврдњу кандидата Јурића да позивање на правни основ, који је сам кандидат Јурић доводио у питање у првој тачки првог Приговора и контактирањем Покрајинског секретаријата за високо образовање и научно истраживачку делатност, представља настојање Комисије да “Изборном већу замагли суштину Приговора” (други Приговор, стр. 6). Како је кандидат Јурић експлицитно доводио у питање правни основ за избор у звање асистента и запослење кандидатакиње Миљевић, Комисија је била дужна да одговори на дату тачку, што је и учинила.

Напокон, Комисија још једном истиче да правни основ запослења кандидаткиње Ане Миљевић није споран, што је потврђено како од стране надлежне Инспекције рада, тако и од стране Покрајинског секретаријата за високо образовање и научно истраживачку делатност. О наведеном је Комисија обавештена од стране секретара Филозофског факултета.

IV

Закључно, Комисија истиче да приговоре кандидата Андрије Јурића изнова сматра неоснованим, као и у многим случајевима непримерним.

Комисија у Извештају, као и у овом Одговору на други Приговор кандидата Јурића, не доводи у питање неспорне квалитете и остварене резултате кандидата Андрије Јурића.

Кандидат Андрија Јурић свој други Приговор заснива на свом првом Приговору, што Комисија овде посебно жели да нагласи. Наиме, кандидат Андрија Јурић у свом Приговору на одлуку о избору у звање и на радно место асистента садржински и суштински не износи никакве нове примедбе, које претходно нису биле изнесене у првобитном Приговору на извештај Комисије о кандидатима пријављеним на конкурс за избор у звање асистента. Други приговор кандидата Јурића је преформулисана верзија његовог првог Приговора. Стога, како је Изборно веће Филозофског факултета већ имало прилику да прочита и размотри први Приговор, а други Приговор не доноси ништа супстанцијално ново у том погледу, Комисија сматра да кандидат Јурић није понудио довољно разлога за оспоравање Одлуке Изборног већа Филозофског факултета да кандидаткињу Ану Миљевић изабере у звање асистената и да са њом заснује радни однос.

У том смислу, ни одговор Комисије не може бити различит од одговора на први Приговор кандидата Јурића, те Комисија у целости остаје при наводима из свог Одговора на први Приговор кандидата Јурића. Кандидат Андрија Јурић у целини оба своја приговора основ приговора усмерава на претходни радни ангажман кандидаткиње Ане Миљевић на Одсеку за филозофију Филозофског факултета. Приговори се тичу њеног искуства у педагошком раду, чланства у редакцији часописа, сарадње са колегама са Одсека и ментором, па чак и њених филозофских усмерења и интересовања, уз примену веома тешких и увредљивих речи (на које се Комисија не сматра позваном да одговара и које несумњиво нису аргументи).

Комисија истиче да професионални и лични профил кандидаткиње Ане Миљевић, као и било ког другог кандидата, не би требало да буде мета напада од стране других кандидата у приговорима ове врсте. Комисија поново истиче да је претходно радно ангажовање кандидаткиње Ане Миљевић чињеница која не би смела

бити предмет приговора у смислу оспоравања квалитета рада и постигнутих резултата кандидаткиње. Такође, предмет паушалних, неоправданих и неоснованих напада у приговорима не би требало да буду ни чланови тих комисија, као што је то, на жалост, овде случај.

Имајући у виду све напред наведено, Комисија за избор у звање асистента прадлаже да се приговор Андрије Јурића одбије као неоснован у целости, те да се потврди Одлука Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду да се кандидаткиња Ана Миљевић изабере у звање асистента и да се са њом заснује радни однос.

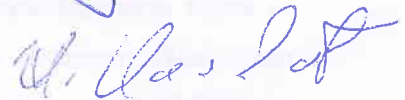
У Новом Саду, 26.08.2024. године

доц. др Никола Таталовић

проф. др Уна Поповић

проф. др Жељко Калуђеровић